

พระสมณสาส์น: พระองค์ทรงรักเรา (DILEXIT NOS) - บทที่ 4

ความรักที่มอบตนเองเป็นเครื่องดื่ม

ขอเชิญร่วมเดินทางไปกับ “ซิสเตอร์รัก”
เพื่อค้นพบความลับแห่งสายน้ำที่ไม่มีวันเหือดแห้ง
และหัวใจที่รักเราที่สุดในโลก

พระเจ้าผู้ทรงกระหายความรัก

เคยรู้สักกระหายน้ำมากๆ ท่ามกลางแดดร้อนไหม?
ในพระคัมภีร์ ชาวยิวเดินทางข้ามทะเลทรายและ
โหยหา “น้ำแห่งชีวิต”

พระเจ้าทรงสัญญาว่า:
“ท่านจะตักน้ำด้วยความชื่นบานจากบ่อน้ำแห่งความ”
และ “เราจะพรมน้ำสะอาดบนท่าน”

นี่ไม่ใช่แค่น้ำดื่มธรรมดา แต่เป็นสัญลักษณ์ของ
ความรักที่พระเจ้าอยากมอบให้เรา จนพระองค์เองก็
“กระหาย” ที่จะให้เราก็มารับรักนั้นเช่นกัน

ต้นกำเนิดสายธาร: สีข้างที่ถูกแทง

คำสัญญาเรื่องน้ำแห่งชีวิตเป็นจริงเมื่อ
"เวลา" ของพระเยซูมาถึงบนไม้กางเขน

เมื่อทหารใช้หอกแทงสีข้างของพระองค์
"โลหิตและน้ำก็ไหลออกมาทันที" (ยอห์น 19:34)

นี่คือบ่อน้ำพุที่ชำระล้างบาปและความมลทิน
เป็นจุดเริ่มต้นของความรักที่เทลงมาสู่พวกเรา
ทุกคน พระองค์ยอมเจ็บปวดเพื่อให้เราได้
ดื่มกินความรักนี้

ประตูสู่ความลับแห่งปรีชาญาณ

ตั้งแต่สมัยโบราณ นักบุญอย่างออกัสตินมองว่า
บาดแผลที่สี่ข้างคือ “ประตู”

ไม่ใช่แค่แผล แต่เป็นทางเข้าให้เราเข้าไปพบกับ
พระเยซูแบบ “ใจถึงใจ”

นักบุญเบอร์นาร์ดกล่าวว่า: “ผ่านบาดแผลนั้น
รหัสธรรมแห่งความรักอันไร้ขอบเขตถูกเปิดเผย
ออกมา”

เมื่อเราลอดผ่านประตูนี้เข้าไป เราจะพบว่าพระเจ้า
รักเราามากเพียงใด

เสียงเต้นของหัวใจที่ถูกเก็บรักษาไว้

นักบุญเจอรูดแห่งเฮลฟีตา เคยเอนคืรชะ
ฟังพระอุระพระเยชูและได้ยินเสียงหัวใจเต้น
เมื่อท่านถามว่าทำไมเรื่องนี้ถึงเป็นความลับ
พระองค์ตรัสว่า:
“เสียงหวานละมุนของจังหวะหัวใจเหล่านั้น
ถูกสงวนไว้สำหรับยุคสมัยใหม่”

โลกของเราทุกวันนี้อาจจะดูเย็นชาและแก่ชรา
แต่เสียงหัวใจของพระองค์จะช่วยทำให้โลก
กลับมาอบอุ่นและมีชีวิตชีวาอีกครั้ง!

ความรักที่เป็น ‘เรื่องส่วนตัว’

นักบุญฟรานซิส เดอ ซาลส์ สอนเราว่า
พระเจ้าไม่ได้มองเราเป็นแค่มวลมนุษย์
แต่พระองค์รู้จักเรา ‘ทีละคน’

“ชื่อของคุณถูกจารึกไว้บนพระหฤทัยของ
พระองค์”
พระองค์รู้แม้กระทั่งจำนวนเส้นผมบนศีรษะ
ของเรา! เราจึงไม่ต้องกลัวไต่ตอมกลัว
แต่ให้มอบความไว้วางใจทั้งหมดไว้ใน
พระหฤทัยที่อ่อนโยนนี้

เปลวไฟแห่งปาเรย์-เลอ-โมนิยาน

ในศตวรรษที่ 17 พระเยซูทรงเผยพระองค์
แก่นักบุญมาร์กาเร็ต แมรี พร้อมกับหัวใจ
ที่ลุกโชติด้วยไฟ พระองค์ตรัสว่า:
“จงดูหัวใจดวงนี้
ที่รักมนุษย์มากเสียจนไม่ละเว้นสิ่งใด
ยอมเผาผลาญตนเองเพื่อแสดงความรัก”

นี่คือคำประกาศรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุด:
พระองค์ไม่ได้ต้องการอะไรตอบแทน
นอกจาก ‘หัวใจ’ ของเรา

ความมั่นใจคือความมั่นใจ

นักบุญโคลัด เดอ ลา โคลอมเบียร์
ผู้ช่วยเหลือของนักบุญมาร์กาเร็ต
สอนเคล็ดลับสำคัญ: 'ข้าแต่พระเจ้า...
ความมั่นใจทั้งหมดของข้าพเจ้า
คือความมั่นใจนั่นเอง'
การอุทิศตนที่แท้จริงไม่ใช่การพยายาม
ทำตัวให้เก่งกาจ แต่คือการ 'ละวางตนเอง'
(Surrender) ให้พระเจ้าดูแล
ชีวิตจะพบกับสันติสุขเมื่อเราหยุดกังวล
และเริ่มไว้วางใจ

ทางสายเล็กๆ ของนักบุญเทเรซา

นักบุญเทเรซา แห่งพระกุมารเยซู ค้นพบว่า
เราชนะใจพระเจ้าได้ด้วยการทำตัวเป็น
'เด็กเล็กๆ'

“ถ้าเด็กที่ทำผิดวิ่งมาหาแม่
ยื่นแขนให้อุ้มและขอกอด...
แม่คนไหนจะลงโทษลง?”

พระเจ้าก็เช่นกัน พระองค์พ่ายแพ้ต่อความ
ไว้วางใจแบบลูกๆ ของเรา
แค่เราวิ่งเข้าหาพระองค์ พระองค์ก็พร้อมจะ
ลืมหาคความผิดพลาดทั้งหมดของเราทันที

พระเมตตาที่แผ่ขยาย

จากนักบุญอิกนาติอุส ถึงนักบุญฟอสตินา และนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 กระแสธารแห่งความรักนี้ยังคงไหลริน
หัวใจสำคัญยังคงเดิม: 'ความรู้ภายใน' เกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อให้เรารักและติดตามพระองค์ได้ดีขึ้น
พระหฤทัยของพระองค์คือ 'มหาสมุทรแห่งความเมตตา' ที่พร้อมรับฟังเราแบบเพื่อนคุยกับเพื่อน (Colloquy)

เราจะปลอบโยนพระเจ้าได้ไหม?

พระเยซูอยู่บนสวรรค์แล้ว
พระองค์ยังเจ็บปวดได้หรือ?
สมเด็จพระสันตะปาปาบอกว่า ‘ได้!’
เพราะความรักนั้นข้ามกาลเวลา
พระหฤทัยที่กลับคืนพระชนม์ชีพยังคง
เก็บรอยแผลแห่งรักไว้ และพระองค์ยัง
ทรงรับรู้ถึงความเย็นชาของโลกในปัจจุบัน
เราจึงได้รับเชิญให้เป็นผู้ ‘ปลอบประโลม’
(Console) พระองค์

อดีต

ปัจจุบัน

ความรักข้ามกาลเวลา

บนไม้กางเขนเมื่อ 2,000 ปีก่อน พระเยซูทรงมองเห็นบาปของทุกคน แต่... พระองค์ก็มองเห็น ‘ความรัก’ ของคุณในวันนี้ด้วย! คำภาวนาและความรักเล็กๆ น้อยๆ ที่เราทำในวันนี้ ได้ช่วยบรรเทาความเจ็บปวดของพระองค์ในขณะนั้น นี่คือปาฏิหาริย์แห่งกาลเวลา: คุณสามารถให้กำลังใจพระเยซูบนกางเขนได้ ‘เดี๋ยวนี้’

น้ำตาที่ชำระล้างใจ (Compunction)

เมื่อเรารู้ว่าพระองค์รักเราขนาดไหน
และเราทำผิดต่อพระองค์ เราอาจจะร้องไห้

แต่นี้ไม่ใช่น้ำตาแห่งความสิ้นหวัง
มันคือ "ความทุกข์ใจที่นำสู่การกลับใจ"

น้ำตานี้เปรียบเหมือนยาหยอดตาที่ช่วย
ล้างตาเราให้ใสสะอาด เพื่อให้เรามองเห็น
ความรักของพระเจ้าได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
และเลิกหมกมุ่นกับตัวเอง

รับการปลอบโยน เพื่อไปปลอบโยนผู้อื่น

เราไม่สามารถรักพระเยซูแต่ในวัดได้

พระองค์ตรัสว่า:

“จงปลอบโยนประชากรของเรา!”

เมื่อใจเราได้รับความรักจากพระหฤทัยแล้ว
เราต้องส่งต่อความรักนั้นไปสู่พี่น้องที่กำลัง
ทุกข์ยากในสังคม เพราะการรักพวกเขา
คือการรักพระเยซูเช่นกัน

จิตตารมณ์ของคณะ คือ รัก สุธาภาพ ใจอ่อนน้อม
พร้อมที่จะน้อมรับทุกสิ่งเป็นพลีบูชาร่วมกับพระ
เยซูคริสต์เจ้า เพื่อความรอดของโลก
โดยภคินียิดเอา พระหฤทัยของพระเยซูเจ้า
ที่ถูกแทงบนกางเขนเป็นแหล่งพลังและแบบอย่าง
ในการดำเนิน “ชีวิตและการประกาศข่าวดี”
(สมัชชา 2020 หน้า 54) (ธรรมวินัย 5)

บทสวดการเดินทาง

ขอให้เราพักพิงในพระหฤทัยศักดิ์สิทธิ์
และให้พระองค์พักพิงในใจของเรา

ข้าแต่พระหฤทัยของพระเยซูเจ้า ลูกวางใจในพระองค์
ขอให้ใจของลูกเป็นของพระองค์เพียงผู้เดียว

อาแมน

